

Nr 473.

Av herr **Pettersson** i Norregård **m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 83, med förslag till lag om ändrad lydelse av 32 § 3 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).*

Enligt hittills gällande praxis har löntagares förmån av kostnadsfri sjukvård som regel icke upptagits till beskattning. Riksdagens revisorer ha emellertid fäst uppmärksamheten på denna praxis och föreslagit, att arbetsgivare skulle förpliktigas att i löneuppgifterna till taxeringsmyndigheterna medtaga utgivna sjukvårdsersättningar. Med anledning härav har 1943 års riksdag hos Kungl. Maj:t hemställt om prövning av frågan om skattskyldighet för åtnjutna sjukvårdsförmåner. Genom utslag av regeringsrätten har sedermera blivit fastslaget, att kostnadsfri sjukvård skall betraktas som skattepliktig inkomst.

I proposition nr 83 till årets riksdag har chefen för finansdepartementet föreslagit skattefrihet för löntagares förmån av kostnadsfri sjukvård. Till grund för propositionen ligger en inom finansdepartementet utarbetad särskild promemoria. Det nu framlagda förslaget har emellertid utformats efter helt andra linjer än de av riksdagens revisorer anvisade. I promemorian har nämligen föreslagits, att löntagares förmån av kostnadsfri sjukvård skall vara fri från beskattning. Detta är i och för sig riktigt, men konsekvensen av en dylik lagändring måste vara att andra skattskyldiga, som icke åtnjuta kostnadsfri sjukvård, få göra avdrag för erlagda sjukvårdskostnader. Det är alldeles uppenbart, att dessa senare, d. v. s. den stora mängden av medborgare, komma i en sämre ställning än de som ha förmånen av kostnadsfri sjukdom. Finansminister Wigforss har emellertid icke velat medge avdrag för utbetalade sjukvårdskostnader.

Motionärerna kunna för sin del icke godkänna den ståndpunkten, att skattefrihet skall medgivas för kostnadsfri sjukvård, under det att avdrag för erlagda sjukvårdskostnader icke får göras. Vi finna det icke förenligt med full rättvisa olika medborgargrupper emellan att det första av dessa bägge spörsmål avgöres av årets riksdag, medan det andra uppskjutes till en oviss framtid. Enligt vår mening bör den förra frågan lösas i samband med den senare, då de otvivelaktigt ingå i samma problemkomplex. Riksdagen bör därför avslå Kungl. Maj:ts förevarande proposition och i stället begära att i år vid en ev. höstriktdag eller senast vid nästa års riksdag proposition framlägges med förslag

om skattefrihet för kostnadsfri sjukvård och rätt till avdrag för erlagda sjukvårdskostnader.

Med anledning av vad som ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen med avslag på Kungl. Maj:ts proposition nr 83 vid årets riksdag måtte begära att Kungl. Maj:t i år vid en ev. höstriksdag eller senast vid 1946 års riksdag framlägger förslag i enlighet med vad i motionen angivits.

Stockholm den 7 mars 1945.

J. W. Pettersson
i Norregård.

Gustaf Svensson
i Vä.

K. E. Hansson,
Skediga.

Hj. R. Nilson
i Spånstad.

Emil Gustafson.

Nils Jönsson
i Rossbol.

P. J. Edberg.

J. Onsjö.

Per Svensson
i Stenkyrka.

David Boman
i Stafsund.

Ivar Johansson
i Mysinge.
